

(1) مکتوب شریف و نامه لطیف جناب فرزندی اسعدی دولتمابی امیدکاهی اعلی الله تعالی (2) علو شانه سیداً محمدًا که بدین والدها ارزانی داشته بود در بهترین وقتی (3) و خوبترین ساعتی رسید حقاً که روح تازه بجان این بیجارهاء فراق (4) دیده واصل شد و ^۱ چون ^۲ مبني بر سلامتی ذات شریف فرزندی بود (5) شکرها بتقدیم رسانیده شد الله الحمد والمنه همیشه بصحت و بسلامت باد (6) و نمودند دور از سعادت فرزندی ^۱ جشم را ^۲ رمدی بوده بسیار نکرانی و پریشانی (7) روی نمود ان شا الله تعالی بصحت مبدل شده باشد و هیچ مکروهی و نکرانی (8) بدو مرساد هرچند که در فراق آن فرزند ^۱ جسمها ^۳ این ضعیفهای همه معیوب (9) شد امیدوار است که بدیدار ایشان مشرف شده و اتش فراق (10) بزلال وصال مبدل کردد دیگر مشایخ و اصحاب اینجا یی بجمع دعوات (11) رسانیده بجان مشتاق اند و معلوم فرزندی باشد که کستاخی (12) عرضه داشت بریندکان حضرت اعلی جواب بود که عرضه داشتی (13) از والده فراق دیده از شیراز آمده بود و این ضعیفهاء فراق رسیده را (14) طاقت طاق شده و تحمل فراق نمانده این جرأت نموده شد تا معلوم باشد

^۴ در امان حق باد آمین

^۵ والدهای بجان مشتاق خواند امید با . . . .

^۶ بهادین علی سلام بخاند و در خدمت مردانه باشد

^۷ امانت ساربان محمد که انشا الله در خدمت بیاید الا زودتر اورا روانه فرمایند

^۱ Ms. sic! Recte: چشمها . چون . ^۲ Ms. sic! Recte: چشم را . ^۳ Ms. sic! Recte: چشمها .

^۴ In die untere linke Ecke des Dokumentes geschrieben. ^۵ In Höhe der 12.-13. Zeile auf den Rand geschrieben. Das Ende der Zeile ist unleserlich. ^۶ In Höhe der 9.-11. Zeile auf den Rand geschrieben. ^۷ In Höhe der 9.-11. Zeile auf den Rand geschrieben.